

Σάββατο 16 Απριλίου 2011

**ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΟΥ ΕΠΙΤΙΜΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΝΔ, ΠΡΩΗΝ
ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗ ΣΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
«ΤΑ ΝΕΑ» ΚΑΙ ΣΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟ ΘΑΝΑΣΗ ΝΙΑΡΧΟ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΖΩΗ
ΛΑΣΚΑΡΗ**

Θανάσης Θ. Νιάρχος: Κυρία Λάσκαρη, θα ήθελα τιμής ένεκεν τις ερωτήσεις στον πρόεδρο κ. Κωνσταντίνο Μητσοτάκη αντί για μένα να τις απευθύνετε εσείς.

Ζωή Λάσκαρη: Επειδή όπως αντιλαμβάνεστε έχω τρακ, γιατί δεν μου έχει ξανασυμβεί τέτοιο πράγμα...

Κωνσταντίνος Μητσοτάκης: Και μένα δεν μου έχει συμβεί ως σήμερα να δώσω κοινή συνέντευξη, ούτε πολιτική ούτε μη πολιτική.

Όμως τη δίνω πολύ ευχαρίστως και ελπίζω ότι όλα θα πάνε καλά.

Θέλω μάλιστα να πω από την αρχή ότι είμαι ανοιχτός σε κάθε είδους συζήτηση.

Ζ.Λ.: Κύριε Πρόεδρε, κοιτάζοντας πίσω, στα χρόνια της διακυβέρνησής σας, σε ποιο από τα φλέγοντα ζητήματα της χώρας κρίνετε σήμερα πως θα έπρεπε να είχατε κρατήσει μια διαφορετική στάση;

Κ.Μ.: Έχω την αίσθηση, χωρίς να περιαυτολογώ, ότι η κυβέρνησή μου ακολούθησε μια σωστή πολιτική σε όλα. Ήρθαμε στην εξουσία χωρίς να έχουμε υποσχεθεί τίποτα. Είχα διαπιστώσει από την πρώτη κιόλας στιγμή ότι το πρόβλημα στην Ελλάδα το δημιουργούσε το ΠΑΣΟΚ με την πολιτική που είχε καθιερώσει, να ζούμε πάνω από τις δυνάμεις μας, με δανεικά. Είναι ένας νεοελληνικός παραλογισμός που μας ταλαιπωρεί ακόμα και σήμερα και ο ελληνικός πολιτικός κόσμος δεν είχε το θάρρος

να πει ξεκάθαρα στον ελληνικό λαό πως αυτό ακριβώς είναι το πρόβλημα. Εμένα κουράστηκε, μάλλιασε η γλώσσα μου να το λέω. Αλλά δυστυχώς ήμουν μόνος, η φωνή μου δεν ακουγόταν. Αντίθετα, προκαλούσα αντιδράσεις βίαιες, υβρίστηκα, λοιδορήθηκα, ονομάστηκα «γκαντέμης», γιατί έλεγα τα πράγματα με το όνομά τους.

Ζ.Λ.: Κατά τη γνώμη μου, το ΠΑΣΟΚ είχε δίκιο ως προς τούτο: όταν ήρθε στην εξουσία φρόντισε ώστε ένας κόσμος ολόκληρος, αυτός που λέμε ο μικρομεσαίος και ο οποίος αισθανόταν πως δεν υπήρχε, να πάρει μια θέση.

Αρα οι ευθύνες μοιράζονται. Δεν φταίνε μόνο οι κυβερνήσεις, φταίμε κι εμείς ως λαός. Γιατί πρέπει να υπάρχει πάντα ένας μπαμπάς που θα σου πει τι θα κάνεις; Εχω βαρεθεί να ακούω πως φταίει το κράτος. Δεν φταίει μόνο το κράτος, φταίμε κι εμείς ως λαός. Εμείς το επανδρώνουμε το κράτος. Ο καθένας στο μετερίζι του, άλλος περισσότερο, άλλος λιγότερο.

Κ.Μ.: Η βασική ευθύνη είναι της πολιτικής ηγεσίας αλλά βεβαίως φταίει και ο λαός. Αλλωστε ο λαός εκλέγει την ηγεσία που είναι πάντα κατ' εικόνα και ομοίωσή του. Αλλά είναι λογικό ο λαός να θέλει να ζήσει καλύτερα. Και είναι επίσης λογικό ο λαός να μην ξέρει την πραγματικότητα όπως την ξέρει ή πρέπει να την ξέρει η πολιτική ηγεσία. Όταν κυβερνούσα και εφαρμόζαμε αυτή ακριβώς την πολιτική, που σήμερα ακόμα δεν τολμάει να την εφαρμόσει το ΠΑΣΟΚ, ο λαός ακολουθούσε.

Με δυσφορία βέβαια, αλλά ακολουθούσε. Μην ξεχνάτε ότι είχαμε καταργήσει τα κρατικά και είχαμε φέρει τα ιδιωτικά λεωφορεία. Είχαμε φτάσει στο σημείο να δώσουμε το management του ΟΤΕ, όχι προς Θεού να πουλήσουμε τον ΟΤΕ, σε ιδιώτες. Θα έλεγα ότι αυτό που κάναμε ήταν ένα είδος πολιτικής του Μνημονίου. Για να την ακολουθούν το 1993, σημαίνει ότι σήμερα θα μπορούσε η πολιτική ηγεσία να πείσει τον ελληνικό λαό να ακολουθήσει τη σωστή πολιτική. Διαπιστώνω όμως, δυστυχώς, ότι η πολιτική ηγεσία υστερεί δραματικά.

Ζ.Λ.: Δεν πιστεύετε όμως πως και τα άλλα κόμματα κοιτάζουν το καθένα το δικό του το συμφέρον και τους δικούς του ψηφοφόρους; Δεν θα έπρεπε να υπάρχει μια συναίνεση σε μια τόσο κρίσιμη στιγμή, που δεν είναι απλά κρίσιμη, στην κυριολεξία καίγεται ο τόπος, η Ελλάδα βρίσκεται σε έκτακτη ανάγκη.

Κ.Μ.: Αυτό ακριβώς είναι που δεν καταλαβαίνουν τα πολιτικά κόμματα. Τι κάνει το Κομμουνιστικό Κόμμα για παράδειγμα με το κήρυγμα της ανυπακοής; Προσωπικά είχα πάντοτε εξαιρετες σχέσεις μαζί τους, αν και είμαι ιδεολογικά ο αντίπους τους, μπορώ όμως να συνεννοηθώ μαζί τους και να έχουμε μια έντιμη συνεργασία, εκεί όπου σηκώνει βέβαια. Και είμαι τέλος - τέλος ο πρώτος έλληνας πολιτικός που ζήτησε πριν από πολλές δεκαετίες τη νομιμοποίηση του ΚΚΕ και εκείνος που τους έφερε στην εξουσία το 1989 - 1990, τερματίζοντας ουσιαστικά την περίοδο του Εμφυλίου. Αλλά το χειρότερο πράγμα που μπορεί να συμβεί σ' έναν τόπο είναι η αναρχία. Οι νεώτεροι, ο Τσίπρας λόγω χάριν, που προσωπικά μου είναι συμπαθής, του το έχω πει μάλιστα ότι στα πούπουλα γεννήθηκε, στα πούπουλα ανατράφηκε, δεν καταλαβαίνουν ότι με τις πράξεις αποδοκιμασίας των πολιτικών, ξαναφέρνουν στην επιφάνεια τους «αγανακτισμένους» πολίτες. Δεν τους θυμίζει τίποτε αυτό; Την ώρα του πολέμου, την ώρα της ανάγκης για τη σωτηρία του τόπου, γινόμαστε ένα. Μου λένε: «Μα υποστηρίζεις τον Παπανδρέου;». Μα δεν υποστηρίζω τον Παπανδρέου, που βλέπω άλλωστε τις αδυναμίες του. Υποστηρίζω τον τόπο, την Ελλάδα. **Ζ.Α.:** Μιλήσαμε όμως μόνο για τα κόμματα της Αριστεράς. Βλέπουμε ωστόσο αυτή τη στιγμή ότι και η Νέα Δημοκρατία ακολουθεί την ίδια γραμμή, καταστροφολογεί, λέει τα ίδια που λέει και η κυρία Παπαρήγα. Δεν φαίνεται από πουθενά ένα φως, μια χείρα βοήθειας. Είναι μονίμως όλοι σε μιαν αντίδραση, δηλαδή «να μην βοηθήσουμε τον Παπανδρέου». Δεν μπορώ να καταλάβω αυτή την άρνηση. Ψήφους μαζεύουν με τον τρόπο αυτό; Σε μια χώρα που θα έχει καταστραφεί τι να τις κάνουν τις ψήφους; Ποιες ψήφους, ποιο κόμμα;

Κ.Μ.: Κάτι χειρότερο. Η σημερινή Νέα Δημοκρατία ποντάρει στην αποτυχία, με την ελπίδα να γίνει πρωθυπουργός ο καινούργιος αρχηγός.

Ζ.Α.: Σε μια κατεστραμμένη χώρα;

Κ.Μ.: Προφανώς. Δεν το σκέφτεται. Είναι απαράδεκτο, είναι τρελό το γεγονός ότι δεν ψήφισε το Μνημόνιο. Ήταν μια πράξη έσχατης ανευθυνότητας. Έπειτα τι είναι το Μνημόνιο; Το Μνημόνιο εκφράζει μια πολιτική που έπρεπε εμείς οι ίδιοι να έχουμε ακολουθήσει μόνοι μας. Στο τέλος τέλος, το Μνημόνιο δεν είναι τίποτα το αμετακίνητο και το αιμετάβλητο. Λέει απλώς ότι πρέπει να περιορίσουμε τις

σπατάλες μας και να συμμαζέψουμε τα οικονομικά μας μέσα στα όρια τα λογικά.

Ζ.Λ.: Με λίγα λόγια να γίνουμε συνειδητοί πολίτες. Τι είναι όμως αυτό που εμποδίζει το ΠΑΣΟΚ να προχωρήσει; Η σύγκρουσή του με το βαθύ ΠΑΣΟΚ, με το παλιό ΠΑΣΟΚ, με το DNA του, όπως θέλετε ονομάστε το.

Κ.Μ.: Η εκδίκηση της μοίρας είναι ότι έφερε το ΠΑΣΟΚ να εφαρμόσει μια πολιτική που ήταν αντίθετη. Η σημερινή Νέα Δημοκρατία ποντάρει στην αποτυχία, με την ελπίδα να γίνει πρωθυπουργός ο καινούργιος αρχηγός προς το DNA του, γιατί το ΠΑΣΟΚ δημιούργησε το πρόβλημα των ελλειμμάτων. Μια πολιτική αντίθετη προς τις προεκλογικές του επαγγελίες, με συνέπεια να πρέπει τώρα να πολεμήσει με τα σπλάχνα του. Βέβαια το ΠΑΣΟΚ δεν είναι το καλύτερο προκειμένου να κάνει αυτή τη δουλειά, είναι όμως από την άλλη μεριά ο μόνος τρόπος για να αντιμετωπίσει η Ελλάδα το πρόβλημα. Γιατί αν έμενε το ΠΑΣΟΚ αντιπολίτευση, θα ήταν τόσο ακραία η αντιπολίτευσή του που θα τα τίναζε όλα στον αέρα. Κατά συνέπεια, αυτή την ώρα, από πρακτικής πολιτικής πλευράς, είναι μια καλή ευκαιρία. Το ΠΑΣΟΚ στην κυβέρνηση γίνεται υπεύθυνο, αλλά αυτό είναι μια φάση. Η επόμενη φάση είναι να δημιουργηθεί ένα καινούργιο πολιτικό κίνημα που να μαζέψει όσο γίνεται πιο γρήγορα τις ζωντανές δυνάμεις του τόπου.

Ζ.Λ.: Ο κ. Σαμαράς όμως βγαίνει και λέει ότι θα πτωχεύσουμε ή ότι έχουμε πτωχεύσει. Και σκέφτομαι, δεν θα ήταν εξυπνάδα αυτή την ώρα, με μπροστάρη το ΠΑΣΟΚ, να ακολουθεί η Νέα Δημοκρατία, ώσπου να γίνουν κάποιες αλλαγές που μόνο το ΠΑΣΟΚ μπορεί να τις πετύχει και έτσι να έχει και η ίδια η Νέα Δημοκρατία ένα ξεκάθαρο τοπίο μπροστά της; Απλή λογική δεν είναι;

Κ.Μ.: Η απλή λογική είναι αυτή που μας λείπει. Σήμερα οι πολιτικοί έχουμε πάθει μια διαστροφή. Γι' αυτό θεωρώ ότι το πολιτικό σύστημα έχει ξεπεραστεί ολόκληρο. Η Νέα Δημοκρατία δεν έχει τίποτα το κοινό με τη Νέα Δημοκρατία που εγώ ήξερα. Το 40% που άφησα εγώ το 1993, σήμερα κινδυνεύει να πέσει κάτω από το 20%. Δεν υπάρχει πια Νέα Δημοκρατία. Το ΠΑΣΟΚ συγκλονίζεται, η Αριστερά είναι τελείως εκτός πραγματικότητας, δεν μπορεί να παίξει κανέναν ρόλο. Ο ΛΑΟΣ είναι ένα κόμμα που δεν μπορεί σε καμιά περίπτωση να αποτελέσει λύση του ελληνικού προβλήματος. Χρειάζεται λοιπόν να προετοιμάζεται παράλληλα ένα καινούργιο

λαϊκό κίνημα που θα δώσει στην επόμενη φάση τη δυνατότητα να πετύχουμε την ανόρθωση του τόπου.

Z.A.: Σε εισαγωγικά το λαϊκό κίνημα, γιατί είναι σαν να ετοιμάζεται κάτι αντίστοιχο μ' εκείνο που λέει η κ. Παπαρήγα – «Να δημιουργήσουμε λαϊκό κίνημα».

K.M.: Λαϊκό κίνημα όχι με την έννοια της κ. Παπαρήγα, αλλά με την έννοια της συγκέντρωσης όλων των δυνάμεων.

Z.A.: Θα ήθελα να μιλήσουμε τώρα για τα μέσα επικοινωνίας, για την τηλεόραση που τρελαίνει τον κόσμο ώστε να μην ξέρει τι του ξημερώνει, να μην ξέρει τι να πιστέψει και τι να μην πιστέψει. Πού τον πάνε τον ελληνικό λαό, θέλουν να μας τρελάνουν όλους;

Υπάρχουν εκπομπές για το πώς θα καταπολεμήσουμε το άγχος και το άγχος μάζ το δημιουργούν οι ίδιοι που κάνουν τις εκπομπές αυτές.

K.M.: Τούτο ακριβώς δείχνει την παρακμή της πολιτικής μας ζωής, το ότι δεν υπάρχουν ξεκάθαρες θέσεις και πως ο κόσμος τα έχει χαμένα. Όλες αυτές οι ανοησίες που λέγονται, όλη αυτή η ευκολία και η ασυδοσία ώστε ο καθένας να λέει ό,τι θέλει και να πετάει λάσπη στον άλλον, δημιουργούν μια πραγματική ζούγκλα, πέρα από το γεγονός ότι διώχνουν από την πολιτική κάθε σοβαρό άνθρωπο που τρέμει να μπει σε αυτόν τον κλωβό των λεόντων και να τον κατασπαράξουν τα θηρία. Η ευκολία με την οποία διασύρονται οι άνθρωποι, ο κανιβαλισμός ορισμένες φορές της τηλεόρασης είναι σε τελευταία ανάλυση ευθύνη του πολιτικού κόσμου. Το ελληνικό Σύνταγμα κάνει σαφώς διάκριση ανάμεσα στον γραπτό Τύπο και τα ηλεκτρονικά μέσα μετάδοσης πληροφοριών. Και για μεν τον Τύπο ισχύει απόλυτη ελευθερία, αντίθετα για το ραδιόφωνο και την τηλεόραση ισχύει το άρθρο που λέει ότι είναι υποχρεωμένα να τηρούν τον κανόνα της αντικειμενικής και ισότιμης μετάδοσης των ειδήσεων.

Z.A.: Εσείς το βλέπετε να γίνεται;

K.M.: Οχι, βέβαια. Ανάμεσα στα άλλα δεινά που περνάμε αυτή την εποχή είναι και η απόλυτη παρακμή των μέσων μαζικής ενημέρωσης που πάνε να τρελάνουν τον κόσμο. Ωστόσο, ο κόσμος έχει υγιές ένστικτο. Γι' αυτό πιστεύω ότι αν ο Παπανδρέου

αποφασίσει έστω και την ύστατη ώρα να προχωρήσει σε αυτά που λέει και να επιβάλει την άποψή του σε μια κυβέρνηση, που αυτή την ώρα είναι παρωδία κυβέρνησης, ή μάλλον να προχωρήσει σ' έναν βαθύ ανασχηματισμό, γιατί υπάρχουν υπουργοί που τον πολεμάνε καθαρά...

Ζ.Λ.: Μα ό,τι και να κάνει, αυτούς που τον πολεμάνε θα τους έχει απέναντί του γιατί είναι μέσα στο κόμμα.

Κ.Μ.: Ας τους έχει. Είναι μια μάχη που πρέπει να δοθεί.

Ζ.Λ.: Μα πώς θα γίνει όταν μέσα στο ίδιο το κόμμα δεν υπάρχουν μόνο υπουργοί που δουλεύουν, όπως ο Λοβέρδος, τον οποίο ειλικρινά συμπονώ...

Κ.Μ.: Έχει ρέψει ο άνθρωπος.

Ζ.Λ.: Αλλά και υπουργοί που τους ενδιαφέρει τι θα πει ο ψηφοφόρος στον τόπο όπου εκλέγονται και όχι το συμφέρον του κράτους.

Κ.Μ.: Το τελικό συμπέρασμα είναι ότι την ώρα αυτή χρειάζεται να βοηθήσουμε όλοι την παρούσα κυβέρνηση. Αλλά πρέπει να καταλάβει και ο Παπανδρέου ότι η μοίρα τον έφερε να έχει πολύ μεγάλες υποχρεώσεις. Αν αποφάσιζα εγώ, δεν θα τον έκανα πρωθυπουργό. Εν πάση περιπτώσει όμως, αυτόν έχουμε σήμερα, τιμούμε το αξίωμά του και θέλουμε να βοηθήσουμε τον τόπο μας.